

LIEFDE OP HET TWEEDE GEZICHT

Klucht in drie bedrijven

door

BETSIE OOINK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LIEFDE OP HET TWEEDE GEZICHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BETSIE OOINK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Derk Otten - eigenaar huwelijksbureau, ong. 60 jaar

Sylvia - zijn vrouw

Dick - hun zoon

Moniek - nieuwe vriendin van Dick

Diederik - neef, beetje sullig

Bea - zijn vrouw

Harm Pietersen - oude weduwnaar

Margreet - zijn schoondochter

Cecilia - non

Leo Stalman - detective

Trudy - freule

Frans - postbode

DECOR:

Het decor bestaat uit twee gedeelten met een tussendeur. Rechts het kantoor. Met een buitendeur en een deur naar de keuken. Links de redroom, de datingroom. Met achterin een deur naar boven.

Woordje auteur:

Het stuk is al eens opgevoerd en duurt ongeveer 120 minuten.

EERSTE BEDRIJF

(Derk en Sylvia zitten ieder aan een bureau wat somber voor zich uit te staren. Derk zucht eens diep)

SYLVIA: Wat een zucht. Is het zo erg?

DERK: Ik denk het wel, schat.

SYLVIA: *(gaat naar hem toe)* Ach, het zal toch nog wel meevallen?

DERK: Nee, het valt niet mee. Ik zou echt niet meer weten hoe ik de eindjes aan elkaar moet knopen.

SYLVIA: *(lachend)* Je moet ook geen eindjes aan elkaar knopen, maar mensen.

DERK: Ja leuk, maar dan moet je wel mensen hebben. Ze komen hier niet meer, Sylvia. Al die moderne datingsites. Alles maken ze kapot.

SYLVIA: Ja en dan nog al die televisieprogramma's. Boer zoekt vrouw en dan dat Eva versus Adam. Bah. Helemaal naakt. Verschrikkelijk. Al die moderne dingen. Daar kunnen wij toch nooit tegen op. *(gaat weer naar eigen bureau)* ...Misschien toch maar goed dan dat onze zoon de zaak niet over wil nemen.

DERK: Ach. Dick heeft zo'n goeie baan in de computerwereld, die gaat hier toch niet achter ons bureautje zitten. Vroeger hadden we tenminste nog een aantal werknemers. Toen leek het allemaal nog wel mooi.

SYLVIA: Ach ja, dat was vroeger. Toen was ik zo blij dat we op onze leeftijd nog een zoon kregen. Het leek me prachtig. Hadden we een opvolger voor ons bureau. Nu is alles zo anders. We hebben nu helemaal geen personeel meer. Dat kan niet meer uit.

DERK: Nee, en we hebben ze ook niet meer nodig, want we hebben ook bijna geen kandidaten meer.

DICK: *(komt binnen met laptop tas)* Goeiemorgen. Wat kijken jullie sip?

DERK: Ach jongen, wat zal ik je zeggen. Als het zo door gaat gaan we binnenkort failliet. En waar moet ik die laatste paar jaar werk vinden?

DICK: Oei. Dat is niet zo mooi. Heb je trouwens nog gedaan, wat ik je laatst geadviseerd heb?

SYLVIA: De opknapbeurt van hiernaast bedoel je. Ja, dat hebben we gedaan.

DERK: Jazeker. Dat hebben we meteen flink aangepakt. Een soort greenroom maar dan in het rood. Redroom. Rood is de liefde.

DICK: Je hebt het toch niet te gek gemaakt hè? Je hebt er toch geen hoerentent van gemaakt?

SYLVIA: Nee joh. Tuurlijk niet, kom maar eens kijken. (*gaan naar andere kant*) Kijk. Als er een date is doen we de gordijnen dicht (*evt. gordijntjes met rode hartjes*) en verder doen we een paar kaarsjes aan en zachte romantische muziek aan. (*evt. stukje romantische muziek*)

DICK: (*gaat zitten*) Mooi.

DERK: (*gaat samen met Sylvia op bank zitten*) Ja, en na een bepaalde tijd gaat het licht weer aan en stopt de muziek.

DICK: Ooh?

DERK: Ja, en als het dan net lekker gaat moeten ze bijbetalen. Slim hè?

DICK: Da's wel slim, ja! Zeg, wat vragen jullie eigenlijk voor zo'n date?

DERK: 50 euro.

DICK: 50 euro? Da's niks joh. Dat kun je wel meteen verdubbelen. Maak daar maar rustig 150 van.

SYLVIA: Nou, nou.

DIEDERIK: (*komt binnen in het kantoor*) Hallo, waar is iedereen?

SYLVIA: Hier! Kom maar verder.

DIEDERIK: (*gaat redroom binnen en geeft handen*) Hallo tante Sylvia: dag oom Derk; hé neefje. Hoe is het? Heb jij zo maar tijd om op een doordeweekse dag bij je ouders op visite te gaan? Ik wilde.....

DICK: Och ja. Even wel. Ik heb een nieuwtje. En jij?

DIEDERIK: Of ik tijd heb?

SYLVIA: Oh, Diederik heeft wel tijd, die is eigen baas.

DERK: Ja, ja, als Bea van huis is. Maar och, mevrouw gaat 's morgens in dur nette kloffie naar kantoor en dan mag jij poetsen. En dat is ook nog wel een keer af. Je hebt het nog niet zo gek bekeken om huisman te worden.

DIEDERIK: Och.

DICK: Nou, je kijkt er anders niet echt vrolijk bij.

DIEDERIK: Tja... Eerlijk gezegd: Ik heb ook een nieuwtje.

SYLVIA: Nou, weet je wat? Ik ga eerst even koffie halen. (*af*)

DICK: (*haalt laptop uit tas*) Kijk pa, wij zijn aan het opruimen op kantoor. Heb jij nog belang bij deze laptop? Alles is bij ons pas vernieuwd en deze gaan weg. Misschien kun je daar iets mee? Ik kan je de software wel opnieuw installeren. Misschien wel handig voor Mama, dan hoeft ze niet altijd op kantoor te werken.

DERK: Nou, dan denk ik dat ik hem maar zelf houd, dan kan ik nog eens op die sites, die datingsites kijken naar al dat spul wat mij het werk zo moeilijk maakt.

DIEDERIK: Oh, dat is wel mooi werk, maar dat kun je toch op de gewone pc ook wel.

DERK: Oh, maar dat wil Sylvia niet hebben dat ik daar naar kijk.

DICK: Oh, dat geloof ik best. Mama kennende!

DIEDERIK: Nou, je kunt altijd zeggen dat het beroepsmatig is toch?

DERK: Nee, nee, daar krijg ik echt last mee.

SYLVIA: *(komt binnen met 4 kopjes koffie)* Waar krijg je last mee? Je zit toch niet gelijk aan je neef te vertellen dat het slecht gaat met onze zaak? Dat hoeft iedereen toch niet gelijk te weten?

DIEDERIK: Nou, maar ik mag dat toch wel weten, tante Sylvia, ik ben toch iedereen niet?

SYLVIA: Nee, maar als jij het weet dan weet wel meteen iedereen het.

DIEDERIK: Nou! *(verontwaardigd)* ...Maar gaat het zo slecht dan Ome Derk?

DERK: Ach, wat zal ik zeggen. De moderne tijd hè? Wat ik net al zei. Die datingsites op internet en dan die tv-programma's. Dan komt ons kleine bureautje niet meer mee.

DIEDERIK: Oh, dan heb ik misschien wel goed nieuws.

SYLVIA: Nou, laat Dick eerst eens vertellen. Hij was het eerst. Of is het iets met die laptop?

DICK: Ook. Maar ik wilde jullie eigenlijk vertellen dat ik binnenkort mijn nieuwe vriendin kom voorstellen.

SYLVIA: Oh, wat leuk. Heb je verkering? Geweldig jongen. Gefeliciteerd. *(omhelzing)*

DERK: Gefeliciteerd jongen. Mooi. *(ook hand geven)*

DIEDERIK: Ja, ook van mij gefeliciteerd. *(staat niet op)*

SYLVIA: Wanneer kom je?

DICK: Oh. Misschien dit weekend?

SYLVIA: Wel even bellen van te voren hoor. Dan kan ik gebak kopen.

DICK: Oh. Ik weet niet of je haar daar zo blij mee maakt. Ze is nogal van de slanke lijn en van het calorieën tellen.

SYLVIA: Oh, maar voor zo'n gelegenheid mag je best een taartje eten. Dat zal ik haar wel aan het verstand brengen.

DICK: Dat zou ik maar niet proberen mam. Dan heeft ze meteen een hekel aan je.

SYLVIA: Nou ja zeg!

DICK: Nou, ik ga maar weer eens naar kantoor. Er moet nog wel wat gewerkt worden. Ik zet hem wel op je bureau, pa! *(neemt laptop mee naar kantoor)* Tot de volgende keer maar weer.

DERK: Dag jongen. *(Sylvia loopt even met Dick mee. Derk kijkt Diederik aan die wat sip zit te kijken)* Jonge, jonge, wat heb jij toch vandaag? *(Sylvia komt er weer bij zitten)*

DIEDERIK: Nou ja, kijk, het zit zo. Ik denk dat Bea en ik uit elkaar gaan.

SYLVIA: Ach nee toch?

DERK: Denk je dat of is dat al zeker?

DIEDERIK: Ze wil me niet meer in huis hebben. Ze vindt me... nou ja.. een sul.

DERK: Tja.

DIEDERIK: Maar dat valt toch wel mee?

DERK: Nou... *(krijgt stomp van Sylvia)* Tja!

DIEDERIK: Ik heb altijd alles voor haar gedaan. Zij wou graag carrière maken. En nu wil ze me afdanken.

SYLVIA: Dat is ook niet eerlijk. Wacht, ik schenk nog even koffie in. *(doet dit uit thermoskan)* Zo, hier jongen.

DIEDERIK: Dank je wel, tante. Je bent mijn lievelingstante.

DERK: Maar kom je ons dat alleen even vertellen, of moeten we je ergens mee helpen?

DIEDERIK: Nou ja. Ik wilde vragen of ik hier tijdelijk kon komen wonen. Misschien kan ik dan wel een beetje huur betalen. Dat komt jullie misschien wel goed uit.

SYLVIA: Moet je gelijk weg dan?

DIEDERIK: Ja, ze heeft me vanmorgen weggestuurd. Ik durf eigenlijk helemaal niet meer terug.

DERK: Nou ja, kom op zeg. Je bent toch een kerel of niets soms. Je laat je toch niet op je kop zitten door een vrouw? Wij mannen zijn jagers, vechters! In de oertijd sleepten we onze vrouwen aan de haren mee de grot in. We waren de baas, toen en nu nog steeds. Voor altijd!

SYLVIA: Nou Derk. Ben je nou helemaal betoeterd. We leven niet meer in de middeleeuwen! Ga je mond uitspoelen.

DERK: *(klein)* Eh, ja, natuurlijk. Sorry schat. Je hebt gelijk.

SYLVIA: Maar hoe moet dat dan met het geld, Diederik. Heb je wel geld dan?

DIEDERIK: Nou, ik denk dat Bea dan alimentatie moet betalen! Maar dan zullen we eerst wel een advocaat in de arm moeten nemen. Of Bea had het al over een mediator. Schijnt goedkoper te zijn.

SYLVIA: 't Is toch wat! Die moderne tijd. Misschien is dat wel een gat in de markt Derk. Volg je daar een cursus voor. En dan kunnen we dat zo bij ons bureau aanplakken. Je helpt iemand eerst aan een partner en als ze uit elkaar willen, help je ze weer.

DIEDERIK: Ja, en misschien kun je ze dan ook nog wel weer voor de tweede keer aan elkaar koppelen.

DERK: Ikke niet. Ik denk er niet aan. Ik heb over een paar jaar pensioen. Ik ga nu niet meer aan het studeren. Dan doe jij dat maar, Sylvia.

SYLVIA: O ja, dan mogen wij vrouwen wel weer hè? Nou, ik vind het helemaal geen gek idee. Ik hou het in gedachten. *(even nadenken)* Maar goed. Laten we dan eerst maar even naar boven gaan kijken. Dan moet je de grote logeerkamer maar nemen. *(gaan alle drie even af)*

LEO: *(stoere man, van de opsporingsdienst komt binnen)* Goedemorgen. Ik ben.... Hé, niemand aanwezig? Hallo. *(kijkt even rond, gaat daarna naar andere kant)* Hmm. Duidelijk de rode kamer. Verder niet zo opvallend. *(terug naar kantoor)* Hallo, is daar iemand? *(kijkt op laptop, is wel even bezig om wat uit te proberen)* Hé, dat is wel verdacht. Ik kan normaal iedere laptop openen. Het lijkt wel of hier niks op staat. Helemaal leeg?? Hééél vreemd. *(gaat achter bureau zitten)*

BEA: *(komt opgewonden binnen)* Nou, zeg op. Waar is ie? *(ziet Leo)* Oh! Wie bent u en wat doet u hier?

LEO: Ho, ho, even rustig. Ik kan alles uitleggen.

BEA: U gaat me toch niet vertellen, dat ze hier bij dit duffe bureautje nieuw personeel hebben aangenomen?

LEO: Nee, dat ga ik u niet vertellen. En u bent dus niet de eigenaresse? Werkt u hier? Ik vond het al zo vreemd, dat hier niemand was.

BEA: Nee, natuurlijk niet. Wat denkt u wel!

LEO: Ik denk heel veel, maar dat zeg ik u niet. Maar dan bent u zeker een klant. Hebt u een date? Nou, gaat u eens even rustig zitten dan. *(zet Bea, die tegensputtert, op stoel)* Zo! Tja, ik weet eigenlijk ook niet wat hier aan de hand is, maar als u een date zoekt kan ik u misschien wel helpen. *(kriebelt Bea in nek; die springt meteen weer overeind)* Nou, rustig nou maar. Ga nu eens even zitten. *(gaat zelf weer achter bureau zitten)* Zo, eens even kijken. U zoekt een date en ik zoek....nou ja.. ik zoek ook wat. Dan kunnen we toch mooi samenwerken? Bovendien lijkt u me wel een aardig wijfie!

BEA: WIJFIE? Bent u wel helemaal normaal? Het is hier geen koeienhandel!

LEO: Dat hoop ik niet, nee!

BEA: U bent echt gestoord. Ik ga kijken waar... *(loopt richting tussendeur)* Of nee, ik ga naar de politie. Wat denkt u wel. *(richting buitendeur, Leo staat op om haar achterna te lopen)*

DERK: *(komt binnen via redroom)* Oh. We hebben bezoek, zie ik. Goedemorgen. Ah, Bea, ben jij het. Wilde je al weer weg? Kan ik je ergens mee helpen?

BEA: Nou nee, tenzij je Diederik hier ergens hebt verstopt.

DERK: Diederik, ehh.. nee.. die is hier niet. Waarom zou die hier zijn?

BEA: Ach, laat maar. Ik kom nog wel een keer terug. *(af)*

DERK: Tja. Meneer, sorry dat we even van kantoor weg waren. Kan ik u ergens mee helpen?

LEO: Nou, dat weet ik eigenlijk niet. Ik twijfel nog.

DERK: U twijfelt nog. Nou, gaat u eens rustig zitten dan. Dan kunnen we eens praten. Zoekt u iets speciaals. Ik bedoel...

LEO: Ja, eigenlijk wel. Maar mag ik u eerst wat vragen? Die mevrouw van zojuist leek me nogal zenuwachtig. Is die Diederik een zoon van haar?

DERK: *(lacht)* Nee hoor. Dat is haar man.

LEO: Oh.. Op die manier. Ik snap het! Een slippertje! Met zo'n haaibaai kan ik me dat voorstellen.

DERK: Nou, dat ook niet direct. Maar goed. Dat is een privéaangelegenheid. Even ter zake. Zal ik u inschrijven?

LEO: Ja, eeh.. *(kijkt op horloge)* Nee, doet u dat maar niet. Ik zie dat het al laat is. Ik kom nog wel eens terug. Dank u wel. Goedemorgen. *(gaat af)*

DERK: Ja. Ook goedemorgen. Vreemde vogel.

BEA: *(komt snel binnenlopen en loopt nog net in de deur tegen Leo aan)* Hé, kunt u niet uitkijken. Wie is die rare vent? *(Derk wil wat zeggen, maar komt niet aan bod)* Maakt ook niet uit. Hij is hier. Ik weet het zeker.

DERK: Wie, die vent? Die is toch net weggegaan?

BEA: Ja, haha, leuk hoor. Diederik natuurlijk. Ik zag zijn auto een straat verder staan.

DERK: Oh, maar dat wil toch niet zeggen dat hij hier is? Misschien is hij wel aan het boodschappen doen.

BEA: Nee, ik weet het zeker, dat doet hij nooit daar in die buurt. *(even licht aan, aan andere kant)*

SYLVIA: *(komt met Diederik van boven en zijn op weg naar de tussendeur)* Nou, dan moeten we maar eens kijken hoe het gaat.

BEA: *(snel naar tussendeur)* Zie je wel. Ik wist het wel. *(Diederik vlucht snel weer terug)*

SYLVIA: Ah, dag Bea. Wat leuk dat je zo overdag even langs komt.

Of is er wat bijzonders? Je kijkt nogal

BEA: Zeg op, tante Sylvia. Is Diederik hier?

SYLVIA: *(is ondertussen in kantoor. Derk schudt fanatiek van nee)*
Diederik? Nee hoor. Waarom zou hij?

BEA: Ik geloof er niks van. Ik hoorde u zonet nog praten.

SYLVIA: Ik praten. Nee hoor. Of ja. Ik was even met de werkster aan het overleggen.

BEA: Met de werkster. Ach, hou toch op. Jullie hebben helemaal geen werkster.

SYLVIA: Oh.. sinds kort wel hoor!

BEA: Oh.. En ik dacht dat het de laatste tijd niet zo goed ging met jullie zaakje.

SYLVIA: Nou ja. Dat zijn dan altijd nog onze eigen zaken.

BEA: Natuurlijk. Maar ik ga hier niet weg voor ik meer weet. *(gaat demonstratief op de stoel zitten met gezicht naar publiek)*

SYLVIA: Oh. Prima hoor. Wil je een kopje koffie?

BEA: Nee, dank je. Heb ik al op.

SYLVIA: Ook goed. Derk, wil jij even boven kijken, of de werkster al bijna klaar is? *(probeert Derk wat duidelijk te maken achter Bea's rug met bewegingen, maar die snapt daar niks van, gaat af via tussendeur)* Wat verwacht je nou eigenlijk. Dat je man hier opeens uit de kast komt?

BEA: Uit de kast? Natuurlijk niet, maar zijn auto staat hier. Dus hij moet haast wel hier zijn.

SYLVIA: Nou ja, als je het niet erg vindt, ga ik even aan het werk. Ik moet nog even wat nakijken.

BEA: Nee hoor, ga gerust uw gang. *(even stil spel)* Hebt u nog veel klanten dan?

SYLVIA: Nou, het wordt helaas wel minder. Al die datingsites op internet maakt het voor ons kapot. Maar ja. We doen ons best. We hebben pas een mooie ontmoetingsruimte gemaakt hiernaast. Dan kunnen ze hier afspreken en daar kunnen wij dan weer wat aan verdienen.

BEA: Oh, mag ik daar even kijken?

SYLVIA: Natuurlijk, ga gerust je gang. Zit niks verstoepd daar.

BEA: *(gaat naar redroom, bekijkt even van alles en gaat dan voor een schilderij aan de linker muur staan kijken)*

DERK: *(komt van achter met Diederik achter zich aan, maar die wordt snel weggedrukt als hij Bea ziet staan. Doet deur dicht voor Diederiks neus, aauu!) A-uuh.. Bea, nog steeds hier, zie ik?*

BEA: Jazeker. Wat hebt u?

DERK: Ik heb niks. Hoezo?

BEA: U zei au!

DERK: Ikke? Nee hoor!

BEA: Nou ja, zeg. Ik ben toch niet doof.

DERK: Of ja, wacht. Ik kreeg de vinger tussen de deur. Kijk maar, hier zit helemaal een deuk! *(steekt vinger uit, maar Bea kijkt er niet eens naar)*

BEA: Ik zie niks, maar u komt zo niet van me af, hoor. *(gaat weer naar kantoor en gaat weer op stoel zitten)*

DERK: *(komt ook door tussendeur)* Nou, Diena is bijna klaar hoor.

SYLVIA: Wie?

DERK: Diena, de werkster. Ik moest toch even kijken? *(gaat achter bureau zitten)*

SYLVIA: Oh Diena, de werkster, ja natuurlijk. Ik was er even niet bij met de gedachten.

POSTBODE: *(op via achterdeur)* Goeiemorgen. De post! *(legt wat brieven op bureau)* Alles goed hier?

DERK: Oh. Prima hoor. Bij de post ook?

POSTBODE: Ja hoor. Tenminste, alles gaat zo zijn gangetje. Soms ben ik wel eens een beetje bang voor mijn baan. Er komen steeds minder brieven hè. Alles digitaal. En ze willen alleen maar parttimers meer als personeel. Goedkoper hè!

DERK: Ach ja, zo zijn er overal problemen.

POSTBODE: *(wijst op post)* Zitten een paar blauwe brieven tussen, zag ik wel. Hopelijk valt het mee. Nou, tot de volgende keer maar weer. *(af)*

DIEDERIK: *(komt in vrouwenkleden door tussendeur en zegt met gewone stem)* Is ze al.. *(ziet Bea en dan met hoge stem)* Oh, mevrouw. Ik ben klaar hoor. Doeï. *(en snel achter af)*

BEA: *(heeft zich langzaam omgedraaid)* Was dat de werkster??

SYLVIA: Ja, en nu zou ik toch wel eens willen weten wat er met jou en Diederik aan de hand is. *(pakt Bea even bij de arm als ze ook af wil gaan)*

BEA: Niks, alleen maar dat we gaan scheiden. En die vrouw, dat geval... Ik weet het niet. Ik ga er achter aan. *(snel af)*

DERK: Nou, nu maar hopen dat ze hem niet zo snel meer in kan halen. Anders zwaait er wat.

SYLVIA: Nou ja, hij zal haar toch weer een keer onder ogen moeten komen.

DERK: Ach ja, laat ze hun eigen boontjes maar doppen. Wij hebben zelf al problemen genoeg.

SYLVIA: Dat is waar. Hoe komen we aan meer klanten? Meer reclame maken?

DERK: Ach, dat hebben we al gedaan. Misschien kan Diederik ons helpen als hij hier wil komen wonen.

SYLVIA: Ach man, dan heb je één man, maar nog geen vrouwen! Dat schiet toch ook niet op.

DERK: Nou ja, dan weet ik het ook niet meer.

SYLVIA: En bovendien heeft hij geen geld. Als hij dat van Bea moet krijgen, zie ik het somber in.

DERK: Tja. Dan toch maar de prijs verhogen zoals Dick zegt? Dat moeten we maar doen!

POSTBODE: *(komt wat bedeesd binnen)* Goedemorgen nog een keer.

DERK: Ja, van hetzelfde. Had je wat vergeten?

POSTBODE: Nee, nee. Mijn werk doe ik altijd goed.

DERK: Oh, ik dacht al; toch niet nog zo'n blauwe brief?

POSTBODE: Nee, nee, dan had ik dat wel geweten.

DERK en SYLVIA: Oohh ja???

POSTBODE: Ach, ik bedoel: Dan had ik wel goed opgelet. Nee, ik heb eigenlijk niks. Nou ja. *(draait wat zenuwachtig heen en weer)*

SYLVIA: Nou ja, je wilt toch niet zeggen dat je zomaar even langs komt?

POSTBODE: Nee, dat niet. Nou ja, kijk, het zit zo. Ehh.. nou ja, ik zag daarnet een vrouw naar buiten komen...Enne.. Nou ja, ze keek me aan en toen dacht.. ik heb al wel eens gedacht.. ik ben al zo lang alleen en...nou ja, toen dacht ikmisschien.....

SYLVIA: *(staat op)* Oh, je wilt een afspraak maken. Kom, ga zitten, dan haal ik een kopje koffie voor je. *(Derk en Sylvia drukken de postbode samen op een stoel, dan gaat Sylvia achter af)*

DERK: *(gaat weer achter bureau zitten)* Zoo, maar dát is mooi, Frans, dat je een afspraak wilt maken.

POSTBODE: Nou ja, een afspraak, dat weet ik niet meteen. Ik heb helemaal geen idee hoe zoiets werkt en...

DERK: Oh, maar dat leggen we je wel uit allemaal. Zullen we je eerst gewoon inschrijven? Daar begint het allemaal mee.

POSTBODE: Oh ja, en dat kost geld zeker?

DERK: Ja, daar rekenen we 150 euro voor, maar dan.....

POSTBODE: **Honderdvijftig euro?** Toe maar!...

DERK: Vind je dat teveel? De meesten die hier komen betalen dat grif hoor!

POSTBODE: Nou, zoveel zie ik er hier anders niet meer in en uit komen de laatste tijd.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto